

Manifest

El poble de Catalunya pateix una asfíxia cada dia més gran en la seva lliure expressió democràtica i l'existència de veritables ostatges polítics n'és la mostra més evident. Si els ostatges són persones retingudes per la força, per a l'alliberament de les quals s'exigeixen contrapartides des dels xantatges més diversos, els presos polítics i els governants catalans forçats a exiliar-se s'han convertit en ostatges inequívocs de l'Estat espanyol. I, com ells, també ho són centenars d'alcaldes i tantes altres persones d'organitzacions que treballen democràticament per l'emancipació nacional de Catalunya, víctimes d'una persecució politicojudicial convertida en causa general, que és un atac flagrant als drets més fonamentals de la persona.

Els líders polítics, empresonats sense judici o forçats a l'exili, són falsament presentats com a persones violentes, acusats d'uns delictes de rebel·lió i sedició inexistents i encausats per uns tribunals que no són competents, tal com defensen centenars d'experts en dret penal. Uns delictes inexistents, totalment irreals, construïts des de la imaginació dels qui dirigeixen els aparells politicojudicials d'un Estat on la separació de poders queda totalment entredit. I un delicte imaginari és molt més perillós que un delicte real, perquè no té límits. **I aquí, sense límits de cap mena, és on ens trobem en aquest estat que s'imposa, que vol intimidar tot l'independentisme i tots els defensors d'una democràcia amb drets reals, convertint tota la ciutadania en ostatges potencials.**

Fa molts dies, inacabables dies, que esperem l'alliberament complet dels presos i el retorn dels exiliats, però això no està passant, ni tan sols quan s'ha constituït el nou Parlament de Catalunya, per al qual la majoria han estat elegits, després de les imposades eleccions del 21 de desembre. **En una actitud revengista, el jutge del Tribunal Suprem que instrueix el cas, Pablo Llarena, els manté a la presó i en ordre de recerca, en una decisió d'escàndol, sense més explicació que la voluntat d'una humiliació personal i col·lectiva.**

Ha quedat clar que qüestionar la indivisibilitat d'Espanya i reclamar el dret dels catalans a decidir el propi futur són els pitjors i més greus delictes que es puguin plantejar en la monarquia constitucional espanyola, on si no hi ha violència aquesta és inventada en els atestats policials. I on al mateix temps s'hi tolera alegrement que criminals de debò continuïn campant a veritable cos de rei i on les agressions de grups d'extrema dreta quedin impunes.

L'Estat espanyol ha mostrat la seva cara més ferotge i antidemocràtica i cal aturar-lo. És aquesta repressió política i persecució judicial que està infringint contra el poble de Catalunya el que denunciarem fent aquest **dejuni col·lectiu** en solidaritat amb els nostres presos polítics i exiliats.

Prou d'ostatges!
No hi ha prou presons per a tanta dignitat.
Llibertat per als presos polítics i exiliats!